nûûd olleme siin, agga mo wäike wend ja issa jäid koeo.

Lihhonik ja Juhhan.

„Juhhan, miks need härjad ni lahjaks on jänud," ütles lihhonik härja numajale. „Tean kül Issand, waatke teie armastate ka silleda karwadega, sepärrast ollen neid nûûd pealt sillitanud."

Perremees

kes kaugelt ûht warrast omma naere pöllo peal näggi, ruttas senna, kurjateggiat kinni wötma. „Pois sa kelm, mis sa siin teed?" kisendas perremees. Tännan selle nimme eest, agga ennäh, ollen praego omma issa punnased naered, so walgeste seast leidnud.

Mõisnik: „Kelle üllekohtusse sead on minno põldo ni ärratustinud?"

Põllowaht: „Teie omma, aulik herra!"